

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 57/02

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť D. K., bytom Ž. n. H., zastúpeného komerčným právnikom JUDr. D. K., Sládkovičova 16/61, Ž. n. H., vo veci porušenia základného práva podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. marca 2000 sp. zn. 12 Co 1800/99 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. septembra 2001 sp. zn. 1 Cdo 13/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť D. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. apríla 2002 doručená sťažnosť D. K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného komerčným právnikom JUDr. D. K., ktorou sťažovateľ namietal porušenie ochrany vlastníckeho práva upraveného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej aj „krajský súd“) z 28. marca 2000 sp. zn. 12 Co 1800/99 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) z 25. septembra 2001 sp. zn. 1 Cdo 13/01.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti namietal, že napriek tomu, že platnou dražbou boli pririeknuté do jeho vlastníctva nehnuteľnosti, ktoré ako vlastník užíval na podnikanie viac ako osem rokov, v dôsledku uvedených rozsudkov krajského súdu a najvyššieho súdu katastrálny úrad „zrušil sťažovateľovi vlastnícke právo“, čím bude znemožnené jeho podnikanie v celom rozsahu, a to nielen jemu, ale i jeho rodinným príslušníkom a zamestnancom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa sťažovateľ domáhal zrušenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 28. marca 2000 sp. zn. 12 Co 1800/99 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. septembra 2001 sp. zn. 1 Cdo 13/01 (pôvodne uviedol sťažovateľ nesprávnu sp. zn. predmetného rozhodnutia najvyššieho súdu, čo dodatočne upresnil), navrhol vrátiť vec na ďalšie konanie a zakázať pokračovať v porušovaní základných práv.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo

návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažovateľ namietal rozhodnutia všeobecných súdov, z ktorých posledné bolo vynesené 25. septembra 2001 a právnemu zástupcovi sťažovateľa JUDr. D. K. bolo toto rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 13/01 doručené 12. októbra 2001, a tým nadobudlo právoplatnosť.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom podľa čl. 127 ústavy je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 25. apríla 2002, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2002